

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету з питань правової політики

01 грудня 2021 року

Веде засідання голова Комітету КОСТІН А.Є.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, доброго дня. Починаємо засідання Комітету з питань правової політики. Зараз у нас в залі знаходяться 14 народних депутатів - членів комітету. Кворум є. Оголошую засідання комітету відкритим.

У зв'язку з тим, що у нас сьогодні відсутній секретар комітету Олег Анатолійович Макаров, я пропоную, колеги, за нашою традицією покласти виконання функцій секретаря сьогоднішнього засідання на Сергія Анатолійовича Вельможного. Я думаю, що якщо є консенсус, не будемо це голосувати. Всі підтримують? Добре. Дякую.

Порядок денний був запропонований. Я пропоную його проголосувати і прийняти за основу.

Хто – за? 15. Одноголосно.

В мене до порядку денного є пропозиція розглянути законопроекти 4338, 4338-1, тому що це питання включення до порядку денного сесії, розглянути їх спочатку.

І хочу, колеги, зазначити, я пропоную сьогодні завершити засідання комітету десь о 16:20, тому що є певні заходи, тим більше сьогодні 30-річчя прокуратури, і є певні заходи, в яких народні депутати також мають взяти участь.

НІМЧЕНКО В.І. Если можно, здесь поподробнее, по заходах.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я маю на увазі, 30-річчя прокуратури – це зараз проходить велика конференція антикорупційна, яка присвячена.

НІМЧЕНКО В.І. Меня ж заходи інтересують.

ГОЛОВУЮЧИЙ. А я про заходи і сказав, я дуже детально, це не є таємницею.

Ніхто не заперечує? Тоді пропоную підтримати порядок денний в цілому.

Хто – за? 14 – за. Одноголосно. Рішення прийнято.

Будь ласка, у нас 4338 і 4338-1. Пропоную надати слово, дуже коротко, представникам авторів, якщо вони є. Зараз у нас сьогодні присутні: заступник міністра юстиції пан Олександр Банчук, від Верховного Суду пан Радим Бабанли, керівник департаменту аналітичної та правової роботи Верховного Суду; Президент Нотаріальної палати Володимир Марченко. І має доєднатися ще, можливо, заступниця міністра юстиції Валерія Коломієць.

Будь ласка, хвилинку Олександр Банчук.

БАНЧУК О.А. Доброго дня, колеги! На жаль, перший заступник Євген Горовець, до сфери повноважень якого відноситься відповідне питання, зараз доповідає інший законопроект на засіданні іншого комітету, він приєднується згодом.

Цей законопроект передбачає такі речі, як позбавлення Міністерства юстиції повноважень щодо розгляду фактично діяльності антирейдерської комісії. Також законопроектом передбачено положення виключно судового оскарження відповідних рішень, дій, бездіяльності державних реєстраторів. Також позбавлення повноважень районних державних адміністрацій у сфері державної реєстрації прав на нерухоме майно. І також стосується новацій з приводу ведення реєстраційних справ в електронній формі, відмови від паперової форми. І інші новації, які, на наш погляд, можуть ефективніше захищати права власників.

Відповідні положення щодо позбавлення Міністерства юстиції

повноважень у сфері діяльності антирейдерської колегії, вони передбачені Указом Президента від 2019 року про невідкладні заходи з проведення реформ та зміцнення держави. І ми передбачаємо певний перехідний період для запровадження цими положеннями.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Будемо обговорювати вже по суті, коли будемо готувати до першого читання цей законопроект. Ми запрошували авторку альтернативного законопроекту - народного депутата Шкрум, але, мабуть, вона має також засідання комітету в цей час.

Я тоді пропоную надати слово голові підкомітету. Ігор Павлович Фріс, будь ласка.

ФРІС І.П. Дякую, Андрій Євгенович.

Дійсно, два законопроекти (4338 і 4338-1) - один предмет регулювання: внесення змін у відповідні нормативно-правові акти щодо державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень і державної реєстрації юридичних та фізичних осіб-підприємців, громадських формувань. Один поданий Кабінетом Міністрів, другий поданий нашою колегою Альоною Шкрум і іншими народними депутатами.

Різниця досить проста. Один законопроект, досить невеликий, кабмінівський, який вирішує питання виключно щодо переведення в електронну форму реєстраційних справ і виключення відповідних державних адміністрацій з числа суб'єктів державної реєстрації, натомість включення туди виконавчих комітетів сільських, селищних та міських рад, які будуть здійснювати повноваження у сфері державної реєстрації. Натомість альтернативний законопроект значно ширший, він якраз і направлений на врегулювання питання щодо того, що міститься в Указі Президента від 2019

року, пов'язаний з відходом від процедури оскарження реєстраційних дій до колегії Міністерства юстиції, делегування вказаних повноважень щодо вирішення справи по суті і визначення відповідного рішення щодо скасування державної реєстрації речових прав на нерухоме майно виключно судам.

І один, і другий законопроект, в принципі, схвально оцінений підкомітетом, який я очолюю, і рекомендовані Комітету правової політики включити в порядок денний.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Василь Іванович Німченко, будь ласка.

НІМЧЕНКО В.І. Шановні колеги, я хотів би звернути увагу, що це два законопроекти і два предмети регулювання. Десь хтось помилився, і ми зараз сліпо йдемо і порушуємо.

Ви подивіться, про що йдеться в Законі 4338: про речові права, реєстрації, все інше. А 4338 зі значком 1 - вносяться зміни в Господарський процесуальний кодекс України. Так же і я подивився, як ви зараз. Це абсолютно різні закони, ми не можемо їх вважати альтернативними, це по-перше. По-друге, предмет регулювання абсолютно різний. І, по-третє, як ми можемо їх розглядати як альтернативні і виносити, підтримувати висновок, якщо це два різні... Будь ласка, спростуйте.

ФРІС І.П. Василь Іванович, абсолютно два ідентичних законопроекти, предмет регулювання один і той самий: щодо державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань. В чому відмінність, я озвучив, що другим альтернативним законопроектом наділяються суди в певній частині оскарження дій державного реєстратора. Замість того, щоб оскаржувати до колегії Міністерства юстиції, судам надаються відповідні повноваження. Тому

і вносяться відповідні зміни в Цивільно-процесуальний кодекс.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

НІМЧЕНКО В.І. Це вносяться в різні законодавчі акти зміни, предмет регулювання, порядок розгляду в суді, підсудність. А там ми кажемо про речове право, про наділення сільських територіальних громад вирішувати питання аналогічно нотаріальних дій. Виключаються питання адміністрації району і все інше.

Може, я не розумію, що за цим стоїть, то ви мені роз'ясніть. Причому тут... Я читаю, як називається законопроект: внесення зміни до Господарського процесуального кодексу України. А другий законопроект: внесення зміни до законів про державну реєстрацію речових прав. Є різниця чи нема в предметі регулювання? І все, колеги.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Василь Іванович, один предмет регулювання, просто дещо різні підходи щодо реалізації самої ідеї, яка міститься в цих законопроектах. Але ми почули вашу позицію. Шановні колеги, почули відповідь Ігоря Павловича Фріса, який готував ці два законопроекти на підкомітеті.

Я пропоную переходити до голосування. Ставлю на голосування висновок Комітету Верховної Ради з питань правової політики.

НІМЧЕНКО В.І. Дайте ми розберемося. Колеги, ми ж Комітет правової політики.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Василь Іванович, ну, ми ж почули вашу позицію.

НІМЧЕНКО В.І. Ваша точка зору яка? Ви подивіться, цей закон - про

міру покарання, а другий закон - про розподіл матеріальних благ. Давайте отак. Ми можемо зробити альтернативу...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Вони зареєстровані Апаратом Верховної Ради як альтернативні. І нам доручено Головою Верховної Ради ці два законопроекти розглядати як основний і альтернативний.

НІМЧЕНКО В.І. Неправильно зареєстрували.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Це інше питання. Ви як народний депутат можете звернутися до Апарату Верховної Ради щодо цього питання. *(Шум у залі)* Що? *(Шум у залі)* Ну, так ми за два і голосуємо.

НІМЧЕНКО В.І. Причому тут за два? Не як альтернативний.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Висновок Комітету Верховної Ради України з питань правової політики ставлю на голосування щодо законопроекту 4338.

Обговоривши законопроект відповідно до статті 93 Регламенту Верховної Ради України, Комітет з питань правової політики вирішив рекомендувати Верховній Раді України включити до порядку денного шостої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання проект Закону про внесення змін до деяких законів України у зв'язку з впорядкуванням діяльності у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень та у сфері державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань (реєстраційний номер 4338), поданий Кабінетом Міністрів України.

Хто – за? 13 – за. Проти хто? Утримались? 1 – утримався. Рішення прийнято.

І наступний висновок: щодо законопроекту 4338-1. З такою ж

рекомендацією: включити його до порядку денного. Прошу голосувати.

Хто – за? 12 – за. Проти? Нуль. Утримались? Двоє. Рішення прийнято. Дякую.

Йдемо далі. Наступний законопроект - 4255, це друге читання: щодо внесення змін до статті 139 Кодексу адміністративного судочинства.

Підкомітет опрацював цей законопроект, там небагато поправок. Є певна рекомендація підкомітету.

Павло Васильович Павліш, будь ласка.

ПАВЛІШ П.В. Дякую, Андрію Євгеновичу.

Шановні колеги, до даного законопроекту надійшло 13 правок. Це пропозиції від шести народних депутатів. Ми підкомітетом разом з Міністерством юстиції опрацювали зазначені правки. І відповідно до опрацювання їх всі відхилили з об'єктивних причин. Тому що одні правки, вони не стосуються... ну, неправильно зазначають назву щодо самого законопроекту, інші правки, пропозиції народних депутатів, вони зазначають про виключення тих норм, якими пропонуються внести зміни до законопроекту. І там ще дві правки, які змінюють суть самого законопроекту.

Тому відповідно до наданої таблиці, там є і обґрунтування, і підкомітет прийняв рішення відхилити всі 13 правок і залишити в редакції самого законопроекту.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Павло Васильович.

Які будуть міркування?

Руслан Петрович Князевич, будь ласка.

КНЯЗЕВИЧ Р.П. Я дуже коротко, постараюся в межах однієї хвилини.

Я минулого разу на комітеті свою позицію вже висловлював, і в сесійній залі висловлював. Наша позиція, і моя, і фракції полягає в тому, що це

надмірне навантаження для людей, які відповідно судяться з державою, а фактично вони отримують два рази необхідність платити судовий збір. Спочатку вони платять судовий збір як громадяни, далі платять судовий збір через податки, які отримує державний орган. Це ж не кошти державного органу – це кошти державного бюджету з платників податків. Ці кошти люди передають в тому числі в державний збір, який передбачається в бюджеті. А потім навішаємо на них також компенсацію в разі, якщо вони програють державі спір, відповідного судового збору, того, що зазнав державний орган.

Зважаючи на ці аргументи, я, з вашого дозволу, буду голосувати проти законопроекту.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Павло Васильович, будь ласка.

ПАВЛІШ П.В. Коротеньке пояснення. Справа в тому, що якраз в ці зміни, які пропонуються, то пропонується щодо стягнення судового збору якраз з відповідача, а не при подачі позовної заяви, перше. І, по-друге, якраз врегулювання даної норми, воно забезпечить рівність всіх сторін перед законом, як це передбачено діючим законодавством.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Саме це і було метою цього законопроекту.

Будуть ще міркування? Василь Іванович Німченко.

НІМЧЕНКО В.І. Шановні колеги, я думаю, що ми помилково в даному випадку підходимо під абстракцію рівності всіх перед законом. Хто сказав, що не рівні перед законом люди і представник влади? Вони користуються законом захисту своїх прав, а ті – захисту своїх повноважень і все інше, є визначено процесом. Це перше.

По-друге, статус кожної сторони може бути визначений і мати чи

обмеження, чи якісь прерогативи. Те, що ви зараз кажете, ви підводите під те, що по стягненню аліментів - та ж сама рівність. Яка там може бути рівність, коли йде питання про захист неповнолітнього? Це перше.

Друге. Треті особи по справі в судах, ви ж адвокати, ви це знаєте. І тому посил сам сказати, що певні привілеї для однієї із сторін у справі, тим самим держава порушила одне з основних засад судочинства, передбаченого 129 Конституції.

Ви читаєте Конституцію не в тому напрямку. 129 Конституції переносить... Почитайте, з цього приводу є більше трьох рішень Конституційного Суду, що таке рівність перед законом і що таке право. Почитайте право 94-го, 1513РП, рішення, що таке верховенство права. І ви там знайдете, що громадянин... Це перше.

Друге, до цього ж. Ви подивіться, відповідачем в цій справі являється конкретно державний орган, що наділений владними повноваженнями. Те, що сказав колега: люди уже заплатили як платники податків, вони заплатили про те, щоб держава утримувала державні органи і органи влади. От про що йде мова. І от про це і каже 129-а.

І тому те, що ми произвольно, я вибачаюсь, ми диктуємо і трактуємо, ми, по суті, тлумачимо статтю 129. Я не вбачаю, що це правильний підхід. І тут ми вже бачимо уже питання двозначне трактування, дуалізм підходу. І тому, на мій погляд, з таким висновком ми не можемо йти.

Тим більше, є позивачем у певній адміністративній справі. Я ще раз акцентую увагу на те, що йде питання про адміністративну юстицію. Почитайте статтю 2, почитайте підсудність і сторони, де чітко вказано, це особливі процедури, особливий статус громадян і це елемент доступу к правосуддю. Якраз там і вказано, що вони звільняються від судових рішень, від судових виплат, розходів і все інше. От про що йде мова.

Давайте, про поновлення на роботі. Ми візьмем... Знаєте, звичаєве право перекладайте на норми. От те, що ви зараз скажете, зараз піде по трудовим

правам, зараз піде по стягненню елементів, зараз піде по стягненню на пожиттєве утримання. Зараз піде, громадяни підуть в територіальні громади: видайте нам свідетельство о праве... вірніше, реєстр як успадкувача майна. І там скажуть, ага, ми вам не видали, платіть гроші. От про що оце закладено тут.

Шановні колеги, ми не бачимо тут людину, от повірте мені. Візьміть це рішення, знайдіть. Я вам один номер сказав. Інше, ви укажете, що ми не можемо виходити, всі рівні перед законом. Не можна абстрактно і абсолютно читати норму Конституції, тому що люди – це кожний особистість. І конституціодавець застосовує: людина і громадянин. От якраз і там закладено це питання, що статус захищається державою цих людей. А ми ще хочемо на них покласти, що от ви програли. А вони можуть і програти на сьогоднішній день.

І тому я вважаю, що під одну мірку ставити на терези, особливо в адміністративній юстиції, це просто, не те що неможливо, це недопустимо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Василь Іванович.

Павло Васильович Павліш. А потім заступник міністра юстиції Олександр Банчук.

ПАВЛІШ П.В. Коротка репліка. Я хочу тільки зазначити, Василь Іванович, що тут така позиція, що в даній саме нормі по задоволенню позову суб'єкта владних повноважень, тобто тут суб'єкт владних повноважень у нас є позивачем, і тому тут не може бути подвійного стягнення з відповідача якихось судових витрат.

НІМЧЕНКО В.І. Я не за відповідача, я кажу за позивача.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Цей законопроект позивача взагалі не стосується.

ПАВЛІШ П.В. Законопроект позивача не стосується. Тому якраз тут надмірного стягнення якихось коштів немає. Крім того, ми говоримо про те, що суб'єкт владних повноважень – це є державна установа, яка утримується за рахунок бюджету, за рахунок платника податків. І ми маємо також забезпечувати правильне використання коштів нашого бюджету для того, щоб не було такого, що судовий збір сплачується, а цей судовий збір, якраз є наповнювачем у тому числі і ви, і ми всі.

Тому повністю підтримую, це справедлива норма, яка буде відповідати...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Павло Васильович.

Олександр Банчук, будь ласка. Коротко.

БАНЧУК О.А. Я повністю, Павло Васильович... тільки що ідею тут сказав Руслан Петрович. Я хотів би на аргумент Руслана Петровича відповісти, що законопроект не Мін'юсту, але я представляю позицію уряду, бо це урядовий, це розробник основний був, ініціатор – це Міністерство внутрішніх справ. Але ми підтримуємо, тому що... Знову ж ваша позиція, на мій погляд, трошки хибна в якому плані: що всі 45 мільйонів громадян України, жителів України, утримують органи влади як платники податків, то якщо судом буде встановлено за позовом суб'єкта владних повноважень, що було вчинено порушення, потрібно зобов'язати певну фізичну чи юридичну особу, і відповідно були витрати судові, то, виходить, ми всі 45 мільйонів повинні ніби одному, нехай по 1 копійці скинутися і захистити його від судового збору. Я вважаю, що це насправді не відповідає принципу солідарності, який ви захищали. Я думаю, що ідея законопроекту якраз правильніша, тому що ти вчинив певне порушення, суд адміністративний встановив, що ти вчинив порушення, потрібно зобов'язати вчинити дії тобі як фізичній чи юридичній

особі, то і, будь ласка, ти повинен, зобов'язаний будеш сплатити відповідні кошти. Це певне покарання для відповідача, дії, чи бездіяльність, чи рішення якого були визнані незаконними адміністративним судом. Тому, я думаю, що ідеологія законопроекту правильна.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Я також думаю, що це не може вважатися як покарання, безумовно. Зрозумів. *(Загальна дискусія)*

Да, тут тільки стосується, коли суб'єкт владних повноважень позивається до іншого відповідача.

Сергій Власенко, будь ласка.

ВЛАСЕНКО С.В. Дякую. Колеги, я дуже швидко, розуміючи, що час обмежений.

Я просто хочу нагадати, що адміністративна юстиція створювалась саме як інститут захисту прав людей. І взагалі, якщо хтось пам'ятає історію саму першу створення адміністративної юстиції, то взагалі не передбачалися позови з боку держави. Поводи з боку громадянина до держави передбачалися в цій концепції, а позови з боку держави до громадянина не передбачались. Тому зараз вже допустили позови з боку держави до, умовно кажучи, до не держави, а тепер, ще кажемо, ще й треба трошечки фінансово якось це...

Тому, мені здається, що це протирічить взагалі первинній концепції існування адміністративної юстиції.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Шановні колеги, якщо ми завершили обговорення, ставлю тоді на голосування висновок Комітету Верховної Ради України з питань правової політики: рекомендувати Верховній Раді України проект Закону про внесення

змін до статті 139 КАС України (реєстраційний номер 4255), поданий Кабінетом Міністрів України, прийняти в другому читанні та в цілому в редакції, запропонованій комітетом, а також у разі прийняття законопроекту як закону доручити комітету разом з Головним юридичним управлінням Апарату Верховної Ради України здійснити редакційне та техніко-юридичне доопрацювання його тексту. Доповідачем від комітету з цього питання під час розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради України визначити співголову підкомітету з питань правосуддя Павліша Павла Васильовича. Прошу голосувати.

Хто – за? 11 – за. Хто проти? Один – проти. Хто – утримався? Трое утрималось. Рішення прийнято. Дякую.

Переходимо до наступного питання порядку денного – це законопроект 4323, також друге читання. Ігор Павлович Фріс, будь ласка.

ФРІС І.П. Дякую, Андрій Євгенович. Колеги, це є друге читання проекту Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо застосування до засуджених та осіб, які тримаються під вартою заходів примусового годування.

У нас до другого читання надійшло не багато правок, це близько 20-22 правок. Ми розглянули з колегами на підкомітеті вчора цей законопроект. З авторами правок так само я особисто поспілкувався. Була запропонована, і членам комітету пропонується наступна ідея взагалі концептуальна по цих правках. До речі, з Міністерством юстиції так само це питання було узгоджено, їхні спеціалісти дали своє бачення по цьому законопроекті.

Де є ключовий момент? Ключовий момент був в одній нормі, яка говорила про те, що порядок та види примусового годування встановлюються Кабінетом Міністрів. І наші колеги, і члени нашого комітету подали свої правки виключно в тому, щоб слова "Кабінету Міністрів" змінити словами "визначається законами".

Але з авторами правок, з Мін'юстом і з колегами була досягнута така ідея, щоб ми внесли комітетську правку по цьому питанню, чи правку на пані Лабунську (це правка номер 6), врахувати частково і визначити, що порядок примусового годування, а також умови тримання засуджених, які відмовляються від прийняття їжі, встановлюється Кабінетом Міністрів України, а саме види примусового годування, щоб все ж таки гарантувати вказані види законом, встановлюються законами.

Тому пропонується комітетською правкою безпосередньо визначити відповідні види примусового годування безпосередньо в нормативно-правових актах, які регулюють дані питання. Всі решта правки, які стосувалися іншого, були враховані частково. Із авторами правок так само досягнуто відповідного погодження, що вони згідні на те, що саме таке рішення буде приймати комітет.

Якщо є бачення ходити по всіх 22 правках, будь ласка, готовий. Але, мені здається, що якщо концептуально ми приймаємо рішення, що види встановлюються законом... До речі, види примусового годування були отримані від Міністерства охорони здоров'я, які застосовуються до осіб, які перебувають в закладах охорони здоров'я і отримують відповідне годування відповідно до процедур і стандартів МОЗ.

_____. *(Не чути)*

ФРІС І.П. Да, одна секунда, зараз я прочитаю, звісно. Це в законі, я просто в таблиці зараз знайду це.

Видами примусового годування є (ну, тут медичні, скажімо так, терміни: годування через назогастральний зонд за допомогою ліків, годування через назогастральний зонд краплинне, годування через назогастральний зонд за допомогою шприца Жане, годування з ложки, годування за допомогою напувальниці, годування через гастростому. От оці види пропонується

встановити законом.

Звісно, якщо будуть якісь новітні види, нам прийдеться вносити зміни до закону, звісно, але...

_____. *(Не чути)*

ФРІС І.П. Можливо, да. Але в інший спосіб, скажімо так, буде гарантовано те, що якісь дії установ, закладів відбування покарання, які можуть в той чи інший спосіб вплинути на гідність людини, яка перебуває там, ми якраз обмежимо відповідними нормами.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Ігор Павлович.

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ні, ну, я висновок... Я думаю, що висновок всім розданий. Ми обговорювали це питання з Ігорем Павловичем. Я думаю, що це дуже слухна пропозиція, дійсно передбачити на рівні закону види годування. А вже порядок, дійсно, це питання Кабінету Міністрів.

Будь ласка. Валерій Іванович Божик.

БОЖИК В.І. У мене питань по правках особливо нема. Але є правка номер 3 народного депутата Мамки. Вона, написано, врахована частково. В тому варіанті, який був прийнятий за основу, цієї норми не було. "Лікар несе персональну відповідальність за правильність та... *(Не чути)* виду примусового годування". У мене таке питання: що значить "персональна відповідальність лікаря", як вона буде реалізовуватися? І чому саме лікар, наприклад, а не установа? І взагалі, а якщо не лікар буде здійснювати це

годування, чи коректна саме ця норма? Щось воно мені так... "Лікар несе персональну відповідальність за правильність і..." Тобто отримується так, що ми всю відповідальність тут на лікаря покладемо?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ігор Павлович, будь ласка.

ФРІС І.П. "Лікар несе персональну відповідальність за правильність та своєчасність визначення виду примусового годування". Вид, абсолютно вірно. Саме виду, який визначається, який необхідний тій чи іншій особі, яка потребує відповідного годування.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Крім лікаря, це ніхто не може зробити, це дійсно відповідальність лікаря.

ФРІС І.П. А лікар в будь-якому випадку буде використовувати ту процедуру МОЗ, яка передбачається.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, нема інших міркувань?

Я тоді пропоную, ставлю на голосування висновок щодо законопроекту 4323 з урахуванням тієї комітетської правки, яку зачитував Ігор Павлович Фріс, вона відображена в таблиці.

ФРІС І.П. Буквально секунда. Колеги, в "Прикінцевих положеннях" пропонується так само врахувати відповідно, щоб цей закон набрав чинності через 6 місяців з дня його опублікування, крім пункту 2 цього розділу, який набирає чинності з дня опублікування цього закону. Пункт 2 якраз і передбачає зобов'язання Кабінету Міністрів протягом 6 місяців з дня опублікування затвердити вказаний порядок, про який ми говорили.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дуже слухна пропозиція. Дякую підкомітету за таку пропозицію.

Ставлю на голосування висновок щодо законопроекту 4323. Рекомендувати Верховній Раді України проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо застосування до засуджених та осіб, які тримаються під вартою, заходів примусового годування (реєстраційний номер 4323), поданий Кабінетом Міністрів України, прийняти в другому читанні та в цілому у редакції, запропонованій комітетом, а також у разі прийняття законопроекту як закону доручити комітету разом з Головним юридичним управлінням Апарату Верховної Ради України здійснити редакційне та техніко-юридичне доопрацювання його тексту. Доповідачем від комітету з цього питання під час розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради визначити голову підкомітету Фріса Ігоря Павловича.

Переходимо до голосування. Хто – за? 11 – за. Хто – проти? Нуль. Хто утримався? Двоє утримались. Добре. Дякую. Рішення прийнято. Це важливий законопроект, який стосується у тому числі виконання зобов'язань України відповідно до рішень Європейського Суду з прав людини.

Переходимо до наступного питання порядку денного - це законопроект 5120. Це також друге читання. Там також небагато поправок.

Павло Васильович Павліш, будь ласка.

ПАВЛІШ П.В. Андрій Євгенович, по законопроекті 5120. Це проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з ратифікацією Конвенції про угоди про вибір суду.

Відповідно до цього законопроекту вносяться зміни до статті 497 Цивільно-процесуального кодексу України, потім, статті 306 Господарського процесуального кодексу України і Закону України "Про міжнародне приватне право" (відповідно до статті 4. прим, це "Вибір суду").

За правками, які надійшли від народних депутатів, було надіслано 21

пропозицію. Відповідно доопрацювання підкомітетом дві поправки враховані - це номери їх 12 і 13. Інші правки відхилені.

Тому, якщо комітет погодиться з тим, щоб прийняти в такому форматі, то ми можемо відразу пройти. Якщо ні, то можемо по правках...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Павло Васильович, дякую.

Роман Вячеславович Бабій. І питання: до нас доєдналась Валерія Рудольфівна Коломієць?

Да, будь ласка, Роман Вячеславович.

БАБІЙ Р.В. Дякую, пане голово.

Є невелике питання. От перша, друга правки. Цимбалюк пропонував слова "за угодою сторін" замінити словами "за договором між сторонами".

Ну, це більше питання, мабуть, до наших колег з комітету, у тому числі цивілістів, наскільки поняття "угода сторін" узгоджується з термінологією Цивільного кодексу. Може, дійсно, доцільніше було б "правочин" чи "договір"?

ПАВЛІШ П.В. Дивіться, ми в першу чергу виходимо з того, що у нас в Цивільному процесуальному кодексі вже містяться норми цієї статті 22 і в інших статтях, де зазначено, що юрисдикція може бути... відповідно спір за юрисдикцією може бути переданий за угодою сторін на вирішення суду іншої держави. Тому для аналогії законодавства в кодексі ми якраз і прийняли позицію, що необхідно дану пропозицію відхилити, щоб у нас не було: в одній статті буде "за договором між сторонами", а в іншій статті – "за угодою сторін". Хоча ми розуміємо все ж таки, що це подібні норми, вони принципово нічого не змінюють. Але для того, щоб залишити в кодексі однакове трактування цих слів, тому пропонували відхилити.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Володимир Ватрас, будь ласка.

ВАТРАС В.А. Шановні колеги, в принципі, частково погоджуюся з паном Романом. Ми, власне, маємо бути за єдність термінології. Дійсно, якщо говорити з позиції цивільного права, то термін "угода" – це рудимент Цивільного кодексу УРСР, від якого ми відійшли з 1 січня 2004 року, коли прийняли Цивільний кодекс, і у нас термін "угода" було замінено на термін "правочин". Але це питання не стосується міжнародного публічного та міжнародного приватного права в повній мірі, тому що, якщо ми бачимо, акт міжнародного права - це Конвенція про угоди про вибір суду.

Якщо ми будемо говорити про невірність перекладу з іноземної мови, то, дійсно, можна говорити про те, що має місце певна термінологічна неузгодженість. Але, з іншої сторони, у нас в Цивільному процесуальному кодексі є такий термін, як "мирова угода", яка затверджується сторонами процесу і, власне, виконується у нас знову ж таки в окремих... окремі конвенції, які ми знаємо, і двосторонні договори, і угоди в міжнародному приватному праві до цього часу зберігають ту термінологію, яка була.

Тому, власне, я погоджуюся з паном Павлішем, що ми повинні відхилити ці правки. Але надалі, якщо ми будемо розглядати ось такі спірні ситуації, було б непогано залучити до цієї дискусії не лише Міністерство юстиції України, а й фахівців у сфері міжнародного публічного і приватного права, для того щоб вони також висловлювали комітету і підкомітету свою правову позицію з цього приводу.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Володимир Антонович. Тут з урахуванням того, що цей законопроект був внесений у зв'язку з ратифікованим законом, який ми прийняли, щодо ратифікації Конвенції про угоди про вибір суду, тобто саме такий є аутентичний переклад цієї конвенції українською мовою,

то я думаю, що треба йти щодо синхронізації відповідних норм внутрішнього процесуального законодавства із відповідною конвенцією, тут погоджуюсь з вами. Дякую.

Павло Павліш.

ПАВЛІШ П.В. Я просто хотів би нагадати членам комітету, що у нас в Цивільно-процесуальному кодексі є багато норм, наприклад стаття 22 "Право сторін на передачу спору на розгляд іноземному суду", де зазначається, що у випадках, встановлених законом або міжнародним договором, згода на обов'язковість якого видана Верховною Радою України, спір, який відноситься до юрисдикції загального суду, може бути переданий за угодою сторін на вирішення суду іншої держави.

Тому трактувати норми треба аналогічно, як вони вже написані. Якщо хочете змінювати, то необхідно тоді всі норми в Цивільно-процесуальному кодексі відповідно змінити під одне трактування, щоб потім... два юристи будуть і скажуть: а це в нас угода чи договір, давайте будемо визначатися. І почнуть потім ще в суді доказувати...

НІМЧЕНКО В.І. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ідентично, да. Дякую Василь Іванович, дякую, це дуже важливо.

СТЕФАНЧУК М.О. Колеги, я дуже коротко. Враховуючи те, що ми під термінологією "угода" маємо на увазі сам процес волевиявлення, який доходить до певного фіналу, це не є правочин, це не є договір - це угода, де йде процес домовленості, де воля співпадає з волевиявленням, тому в такому контексті і повинно бути затверджено. Тобто тут ми говоримо про переговорний процес, досудовий, судовий і в подальшому, тому, власне,

угода.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, шановні колеги. Чи є інші міркування?

Тоді ставлю на голосування проект висновку Комітету Верховної Ради України з питань правової політики щодо законопроекту 5120.

Рекомендувати Верховній Раді України проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з ратифікацією Конвенції про угоди про вибір суду (реєстраційний номер 5120), поданий Президентом України, прийняти в другому читанні та в цілому в редакції, запропонованій комітетом, а також у разі прийняття законопроекту як закону доручити комітету разом з Головним юридичним управлінням Апарату Верховної Ради України здійснити редакційне та техніко-юридичне доопрацювання його тексту. Доповідачем від комітету з цього питання під час розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради України визначити співголова підкомітету Павліша Павла Васильовича.

Переходимо до голосування. Хто – за? 12. Проти? Утримались? Проти – нуль. Утримався один народний депутат. Рішення прийнято. Дякую.

Шановні колеги, нам треба з вами сьогодні прийняти пропозиції комітету до проекту Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2022 рік. Він є вам також розданий.

Хочу вам сказати, що відповідно до доручення Першого заступника Голови Верховної Ради України ми здійснили, проговорили це питання з Міністерством юстиції. Було доручено нам з Міністерством юстиції доопрацювати пропозиції, які я попередньо вам надавав. Хочу зазначити, що більшість пропозицій Міністерства юстиції співпадають з тими пропозиціями, які містяться в плані законопроектної роботи на наступний рік, який був в проекті плану, який був запропонований мною як головою комітету.

Тому прошу підтримати цю пропозицію щодо затвердження пропозицій комітету до Плану законопроектної роботи.

Безумовно, безумовно, можемо обговорити. Будь ласка. Сергій Володимирович Власенко. Я просто достатньо давно ці пропозиції надсилав. Я не отримав зворотнього зв'язку від членів комітету.

ВЛАСЕНКО С.В. Дякую, пане голову. Я дуже швидко зазначу.

Мені не зовсім зрозуміло, чому в пункті 8 зазначається, що це повинен бути новий законопроект - створення суду присяжних, за умови, що є низка законопроектів, які вже розглядаються, а, може, один із них буде взятий за основу і буде прийнятий. Це перше. Але це технічна історія.

Мене значно більше хвилює, чому моїх законопроектів немає. Зокрема, законопроектів, пов'язаних із уніфікацією судової практики. Це у нас йде законопроект 5564. Не включено у план законопроектних робіт наш законопроект, який потрапив до нашого комітету, який внесений ще 28.10, припустимо, про внесення змін до Цивільно-процесуального кодексу щодо прядку та строків розгляду справ у спорах про захист честі і гідності, та ділової репутації.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Номер?

ВЛАСЕНКО С.В. 6221, пане голову.

Дисциплінарна відповідальність суддів, у мене є два законопроекти, які з цим пов'язані: 5890 і 5218. Один - від березня ще 2021 року, другий - від вересня. Тобто мені не зовсім зрозуміло, чому вносяться законопроекти, які тільки надійшли. Зокрема, я розумію, зміни до Конституції щодо децентралізації, там є якісь пропозиції навіть розробити Мін'юсту щось. А законопроекти, які у нас лежать з березня цього року чогось не включені.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Відповім на це питання.

ВЛАСЕНКО С.В. Будь ласка.

ГОЛОВУЮЧИЙ. План законопроектної роботи Верховної Ради, тобто сама ідея полягає в тому, щоб сконцентруватись на великих, визначних законопроектах, які регулюють певні питання. Тому пункт 8 "Створення суду присяжних", там перелічені всі ті законопроекти, які зараз ми маємо в комітеті, і ми будемо з ними працювати.

Що стосується тих законопроектів, які вже включені в порядок, які ми маємо в комітеті зареєстровані, або включені в порядок денний, або в першому читанні прийняті, вони залишаються, тобто ми ж не можемо їх якимось чином прибрати. І такої ідеї немає ні в кого.

Що стосується законопроектів, наприклад 6221, тобто він стосується певного питання, розгляду певної категорії спорів. І тут у нас є пропозиція така... 6 пункт - проект закону (це як завдання), тобто проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення процесуального законодавства. Тому що ваш законопроект стосується вдосконалення процесуального законодавства. Ми можемо далі спільно вирішити, чи його включати, наприклад, до певного великого закону, який буде стосуватись декількох положень процесуального законодавства. Над цим працює наша робоча група, утворена в комітеті, щодо вдосконалення процесуального законодавства, але ми це з вами вирішимо. Або його вирішувати окремо.

Тобто всі законопроекти, які містяться... зараз мають на розгляді в комітеті, вони всі залишаються. Але задля того, щоби ми не мали в плані законопроектної роботи лист там із 70 або 80 законопроектів, всіх, тобто запропоновані певні, такі основні, скажімо так, нормативні акти, якими ми будемо займатися, якщо бог дасть, на наступній сесії.

ВЛАСЕНКО С.В. Я з вашого дозволу уточню. Це не означає, що ви

гальмуєте розгляд тих законопроектів, які я перелічив, вони просто віднесені до певних категорій, які уже зазначені в плані законопроектних робіт?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Нічого ніхто не гальмує. Тому будемо все вирішувати в робочому порядку.

ВЛАСЕНКО С.В. Тобто турборежим включаємо. Я зрозумів. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, я не знаю щодо турборежиму, тим більше зараз. Да, будь ласка, Володимир Ватрас.

ВАТРАС В.А. Шановні колеги, ну, власне, усім головам підкомітетів були надіслані пропозиції голови комітету ще, здається, місяців півтора-два тому. І ми мали можливість поспілкуватися з колегами і надати пропозиції.

Для прикладу, від комітету з питань організації діяльності адвокатури було дві пропозиції: стосовно посилення гарантій адвокатської діяльності і стосовно безоплатної правової допомоги, які відображені в плані.

Тому, власне, говорити про те, що там когось не повідомили чи хтось не мав можливості подати ці пропозиції, мабуть, недоречно.

ВЛАСЕНКО С.В. *(Не чути)*

ВАТРАС В.А. Я не про вас.

ВЛАСЕНКО С.В. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Ну, це дуже слушне, уточнююче питання.

Шановні колеги, якщо немає інших міркувань, тоді пропоную... Ставлю на голосування рішення Комітету Верховної Ради України з питань правової

політики щодо пропозицій комітету до Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 22-й рік.

Затвердити пропозиції комітету до Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2022 рік (додаються). Надіслати пропозиції комітету Першому заступнику Голови Верховної Ради України.

Хто – за? 12. Проти? Нуль. Утримався? Один народний депутат. Дякую. Рішення прийнято.

В нас є ще одне важливе рішення. Як ви знаєте, позавчора був оприлюднений текст, запропонований текст змін до Конституції України щодо децентралізації. І з урахуванням того діалогу, який відбувався між профільним комітетом, я маю на увазі Комітет з питань місцевого самоврядування, керівництвом Верховної Ради, асоціаціями місцевого самоврядування була підтримана така ідея, щоб створити на рівні Верховної Ради робочу групу, яка буде обговорювати або доопрацьовувати текст цих змін до Конституції щодо децентралізації перед тим, як його будуть реєструвати, для того щоб забезпечити вже його підготовку не на рівні тільки, скажімо так, концептуальних положень, а в тому числі доопрацювати його з юридичної точки зору задля того, щоб він був коректний і мав надію на те, щоб бути підтриманий більшістю у дві третини, тобто більш ніж 300 народними депутатами.

Я проговорював попередньо ці питання з керівництвом Верховної Ради. Буде створена така робоча група. Безумовно, що є два комітети, які є дотичними до розгляду цього питання. Це наш, головний, і по суті це також Комітет з питань місцевого самоврядування. Тому в мене є пропозиція щодо того, щоб делегувати рішенням комітету до цієї робочої групи певну кількість народних депутатів від нашого комітету. Пропоную включити себе та Ольгу Володимирівну Совгірю, тому що ми приймали вже участь на попередньому етапі в обговоренні цього законопроекту. Я також обговорював це питання з Олегом Анатолійовичем Макаровим, він надав згоду також на те, щоб його

включити в цю робочу групує. Пропоную також Сергія Володимировича Власенка включити в робочу групу. І якщо є інші пропозиції... Василь Іванович, як ви?

НІМЧЕНКО В.І. Как член двух конституционных комиссий, потому что у нас всегда вообще-то, чтобы вы знали, уважаемые друзья и коллеги, создавались конституционные комиссии.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Василь Іванович, давайте під стенограму, і, мабуть, українською мовою.

НІМЧЕНКО В.І. Давайте под стенограмму. Что у нас создавались, на всякий случай, я помню четыре, и в двух из них я участвовал. Это так, для истории. И я думаю, что здесь не рабочая группа. Я видел, читал эту монографию, или я даже не знаю, как можно назвать это издание, которое нам раздали в Верховном Совете.

Понимаете, я думаю, что надо нам через Верховный Совет, если мы хотим это делать, создавать конституционную комиссию, через постановление Верховного Совета, в которую должны войти синтез теоретиков, синтез практиков, которые придут с разными взглядами и с разными идеологиями.

Потому что, вы же знаете, я только хочу напомнить, чтобы знали, что 31 августа 2015 года, когда рассматривались "Переходные положения", пункт 18 Конституции, которые были предложены, произошло бомбометание под зданием Верховного Совета и был штурм Верховного Совета: 146 человек ранено и 4 убитых. Это так, чтобы понимали, что это вещь серьезная, и с кондачка брать Конституцию и рвать ее, действующую, я думаю, что давайте мы как Комитет правовой политики не рабочую группу создавать, а комиссию, которая будет работать. И не гнать, я прошу прощения, на предмет "не гнать лошадей", вот это я тоже хотел бы. Это Конституция. Вы обратите внимание,

помните, как вносили в Конституцию, меняли Быстренько, ходили в Конституционный Суд, Конституционный Суд, я извиняюсь, просто взял и отказал.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Василь Іванович, ми погоджуємося, але давайте, також ця робота по підготовці цього проекту тексту, так скажемо, вона була дуже відкритою і вона тривала біля 2 років вже, тому є певні пропозиції підготовлені. Тому я думаю, що пропозиція керівництва Верховної Ради створити фактично міжкомітетську робочу групу з представників двох комітетів, які є найбільш, скажімо так, головними з цього питання, для того щоб доопрацювати проект сам перед тим, як його будуть реєструвати, я думаю, що це дуже слухна пропозиція.

І якщо ви хочете взяти участь від комітету, тому що ще будуть направлені пропозиції до фракцій, якщо ви бажаєте взяти участь, тобто я просто пропоную це зробити, ми можемо...

НІМЧЕНКО В.І. Напишіть, будь ласка: Німченко Василь Іванович.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре.

І хто ще з народних депутатів бажає прийняти участь? Ігор Павлович Фріс, будь ласка.

Тоді, якщо немає заперечень, приймаємо консенсусом рішення делегувати до цієї робочої групи, ми відповідне рішення надішлемо на керівника Верховної Ради, делегувати народних депутатів: Костіна, Совгирю, Макарова, Власенка, Німченка і Фріса Ігоря Павловича. Немає заперечень? Немає.

Тоді ще одне питання. Ми вже підходимо до початку роботи робочої групи щодо законодавчого врегулювання лобістської діяльності. У нас ще є пакет, скажімо так, представників, які хочуть долучитися до цієї роботи. Є

народний депутат України Мошенець Олена Володимирівна, наша колега. Далі - помічник-консультант народного депутата Липова Лілія Петрівна. Ігор Васильович, це якого? Я перепрошую, Соболева Сергія Владиславовича. Добре.

А також представники громадської організації DEJURE Берко Степан. і Центр протидії корупції Марчук Антон.

ВЛАСЕНКО С.В. Яке вони відношення мають до лобізму? Вони лобісти самі, чи вони хто? Чого вони хочуть приймати в цьому участь?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сергій Володимирович, я думаю, що в такому випадку робоча група буде працювати достатньо відкрито і представники громадськості зможуть взяти участь. Тому я думаю, що краще, щоб вони працювали разом, чим просто потім говорили про те, що щось там трапляється те, що вони...

ВЛАСЕНКО С.В. Насправді це велика дискусія: чи вони лобісти, чи не лобісти.

ГОЛОВУЮЧИЙ. А от ми цю дискусію з їх участю і будемо проводити.

ВЛАСЕНКО. С.В. Я ж розумію. Бо, вони коли пишуть заявки на гранти, то вони пишуть, що вони лобісти. А коли вони себе презентують, то вони пишуть, що вони там якісь незалежні експерти.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будемо це обговорювати вже в робочій групі. Ніхто не заперечує проти включення? Тоді рішення приймається консенсусом.

Ще одна інформація від мене, це пропозиція. У нас є певна кількість законопроектів, внесених нашими народними депутатами, які стосуються

діяльності органів судової влади. Є законопроекти, які стосуються виконання рішень Конституційного Суду, ми пам'ятаємо, Верховний Суд України і Верховний Суд. Там є два законопроекти. Є законопроект народного депутата Маслова, який стосується тимчасового переведення суддів, дуже цікавий. Є законопроект також народного депутата Маслова, який стосується питання врегулювання конфлікту інтересів під час здійснення правосуддя. Є ще декілька законопроектів, які стосуються обрання голів, суддів, деяких змін, які стосуються там електронного голосування на з'їзді суддів. Тобто у нас є певна кількість таких законопроектів.

У мене є така пропозиція, шановні колеги: провести два раунди таких відкритих обговорень, широких; запросити представників органів судової влади, запросити державні органи, які дотичні до тих чи інших законопроектів, нас, народних депутатів; зробити це на базі нашого підкомітету з питань правосуддя, і щоб ми разом визначалися, які законопроекти ми будемо поступово вже виносити на комітет, щоб у нас не було палких дискусій на комітеті, щоб ці дискусії ми провели в робочому порядку і зекономили час і ресурси нашого комітету.

Тому я пропоную першу таку зустріч організувати 13 грудня - це понеділок пленарного тижня, - десь після обіду, я пропоную десь на 15 годину. Я знаю, що понеділок це день, коли не слухаються справи, то ми можемо розраховувати також на представництво від судової влади. *(Шум у залі)*

Дякую. Це було спеціально, да.

І наступне. Якщо буде ресурс, колеги, на 20 грудня, це вже після завершення нашого пленарного, скажімо так, розкладу, але це комітетський тиждень, також можемо. Я підготую, з моєї точки зору, які законопроекти є, так, щоб їх скомпонувати в якийсь так...

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Андрій завжди готовий.

Підтримується? Це не потребує голосування. Підтримується ця ідея?
Підтримується. Добре.

Сергій Володимирович.

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте на 15 годину. На 15 годину - це нормально, да? Понеділок 13 грудня і 20-го. Як ви, колеги? Ну, це пленарний тиждень, я думаю, що хто зможе прийняти участь... *(Шум у залі)* Це не пленарний. Але, ну...13-е - це пленарний, 20-е - це комітетський, але це одразу після... Ну, я думаю, що хтось ще буде на роботі, або, якщо щось з бюджетом, це може бути також пленарний.

Ми можемо, ми будемо підключати також в режимі, в комбінованому режимі працювати в залі і онлайн.

ВЛАСЕНКО С.В. Пане голово, ви згадали бюджет. Шановні колеги, знову, бюджет черговий ми приймаємо з черговим недофінансуванням, або неналежним фінансуванням судової системи. Я розумію, що це хронічна наша хвороба. Але я просто звертаю увагу всіх, що під час розгляду бюджету, я думаю, що ми повинні в чергове про це сказати, що судова система недофінансована, і це абсолютно є ненормальним для ситуації, яка складається. Бо ми кидаємо в них, справедливо кидаємо в них все, що можна кинути, все, що до них долітає. Але насправді повне недофінансування судової системи - це абсолютно неправильно.

Тому я би просив, колеги, всіх, хто буде мати можливість виступити під час обговорення про бюджет, від імені комітету на цю проблему додатково звернути увагу і зазначити, що, на жаль, це системна проблема, в якій ми живемо декілька років. Якщо вона не буде вирішена, ну, це насправді

завершитися кінець-кінцем величезною проблемою не лише для судової системи, а для всього суспільства, тому що люди не отримують правосуддя.

Щоб ви розуміли, у мене є, ну, одна справа, яка, припустимо, призначається із-за того, що недостатня кількість суддів. От вона спочатку призначалася на травень, потім з травня призначили на листопад, і листопад зараз призначили на березень наступного року. І це лише виходить три засідання. Тобто справа не розв'язується взагалі, взагалі. І це пов'язано в першу чергу з недофінансуванням.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Сергію Володимировичу.

Ви знаєте, це наша спільна позиція щодо повного фінансування всіх необхідних потреб. І ми ці пропозиції приймали як рішенням комітету, також ми дублювали ці пропозиції у відповідних пропозиціях до Закону про держбюджет, тобто в поправках, які вносили наші народні депутати. Зараз за нашим дорученням - ми це передбачали в нашому рішенні, - наш колега народний депутат Демченко приймає участь у засіданні бюджетного комітету, тобто він має всі наші позиції. Також разом з ним будуть присутні представники Державної судової адміністрації з певними пропозиціями. Те, що ми маємо зараз між першим і другим читанням, Міністерство фінансів запропонувало додати 500 мільйонів гривень до бюджету Державної судової адміністрації. Тобто це на додаток до практично 3 мільярдів гривень, які додали... Міністерство фінансів запропонувало в першому читанні на відміну від минулого року. Але ми всі погоджуємося з тим, що ці суми є недостатніми. Тому будемо розраховувати на те, що і бюджетний комітет прийме відповідне рішення на підставі наших пропозицій і рішення комітету.

Шановні колеги...

НІМЧЕНКО В.І. Буквально 30 секунд, можна?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну давайте.

НІМЧЕНКО В.І. Шановні колеги, ми...*(Не чути)* онлайн, нам обіцяли, перше, дати інформацію стосовно розгляду справи народними присяжними на Подолі стосовно вбивства трьох працівників міліції. Це було в лютому 14-го року. Справа до цього часу розглядається, на Подолі. Це питання, це питання політичного характеру. Мін'юст обіцяв, судова адміністрація. Це перше.

І друге, те, що, пане голово, ви обіцяли, що ми винесемо на засідання питання, що ми оприділилися, щоб унифіцировать процедури, як ми визначимося, для всіх однаково звернення. Ви знаєте, про що йде мова. Все.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Це стосується представлення законопроектів від Президента. Я ж сказав, я цю роботу проводжу. Я думаю, що у нас буде забезпечено належний рівень представництва законопроектів, які подаються Президентом України.

НІМЧЕНКО В.І. Що ми повинні сказати, хто такий представник Президента, а не просто...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Наразі ви знаєте, що представник Президента у Верховній Раді ще не визначений. Тому, коли він з'явиться, маємо надію, що це буде не дуже довго, нам треба буде чекати, то, безумовно, його головним завданням буде представляти...

НІМЧЕНКО В.І. Ні, щоб ми тут вирішили його.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ні, ми ж не можемо вирішити за Президента.

А що стосується цієї справи, я, на жаль, не можу прокоментувати, тому

що не маю деталей.

НІМЧЕНКО В.І. А затримані були протягом доби?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Василь Іванович, давайте ми в робочому порядку повернемося до цього питання. Якщо треба буде, звернемося до відповідних органів.

НІМЧЕНКО В.І. Нам Мін'юст обіцяв.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я не думаю, що Міністерство юстиції має відношення до того, як розглядається якась там судова справа. Давайте з вами в робочому порядку це питання вирішимо.

Ігор Павлович Фріс, будь ласка.

ФРІС І.П. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, шановні колеги.

Я тоді оголошую засідання комітету закритим. Дякую всім сьогодні за плідну і таку дуже ефективну роботу.